

riep deze instelling al spoedig, als een van de eerste, een ondernemingsraad en een bewonerscommissie in het leven.

Zijn verdiensten voor dit brede terrein van woonvoorzieningen leidden er toe dat Tjerk Elsinga op 29 april 1971 op het ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening in aanwezigheid van Z.K.H prins Claus uit handen van minister ir. W.F. Schut de versierselen van het ridderschap in de orde van Oranje-Nassau ontving.

Wellicht zijn grootste verdiensten hebben zijn houding en optreden in de barre oorlogsjaren 1940-1945 gevormd, die zowel voor het verzet in Rotterdam als voor de landelijke illegaliteit van bijzondere betekenis zijn geweest.

Zijn groeiende overtuiging dat verzet geboden was tegen de niets en niemand ontziende bezetter, bracht hem rond eind 1942 tot daadwerkelijke hulp aan onderduikers. In diezelfde periode kwam de bekende 'Frits de Zwerver', wijlen ds. F. Slomp, mede-initiatiefnemer van de Landelijke Organisatie voor hulp aan onderduikers (LO), naar het westen des lands om op verscheidene plaatsen met medewerking van moedige kerkeraden principiële bemoeidingspredikaties te houden en op te roepen tot daadwerkelijk verzet. Enkele maanden later, in april 1943, is daarop een aantal mannen uit kerkelijke kring vanuit heel Zuid-Holland bij elkaar gekomen om tot enige structuur te geraken in de inmiddels spontaan gerealiseerde initiatieven en kwam er een districtenstelsel tot stand.

Toen de districts-leider Groot-Rotterdam enige tijd later werd gearresteerd door de bezettende macht, kwam Elsinga onder de schuilnaam 'Theo' in het vizier. Hij werd de opvolger en daarmee tevens lid van de veertien leden tellende landelijke Top-LO, bestaande uit de vertegenwoordigers van elf provincies en drie grote steden.

Tot het einde van de oorlog bleef 'Theo', later 'José' geheten, Hoofd LO-I in de stad Rotterdam en naaste omgeving. Enkele duizenden stad- en landgenoten hebben door deze activiteiten van 'José' en zijn staf arrestatie (Joodse landgenoten) of 'Arbeitseinsatz' (alle mannen van jongere leeftijd) kunnen ontlopen. Zijn hoofdkwartier kende een va-et-vient van vertegenwoordigers en koeriersters van andere verzetsorganisaties. Het begrip 'paniek' was hem vreemd. Hij straalde onder alle omstandigheden rust en kalmte uit. Zelfs toen groot leed hem niet werd bespaard. Zijn